ധനധൂർത്ത്രാഷ്ട്രീയവും രൂക്ഷധനപ്രതിസന്ധിയും

കേരള സർക്കാരിന്റെ ധനസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം

ബി.എ. പ്രകാശ്

പുസ്തകത്തിന്റെ സംഗ്രഹം

ഈ പുസ്തകത്തിൽ ധനധൂർത്ത്രാഷ്ട്രീയവും രൂക്ഷധനപ്രതിസന്ധിയുടെ സ്വഭാവം, വ്യാപ്തി, കാരണങ്ങൾ എന്നിവ വിശകലനം ചെയ്യുന്നത് എട്ട് അധ്യായങ്ങളിലൂടെയാണ്. അവ താഴെപ്പറയുന്നു. 1) ആമുഖം, 2) ധനധൂർത്ത്രാഷ്ട്രീയം, 3) സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ധനപ്രതിസന്ധി, 4) സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ വരവ്, 5) സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ചെലവ്, 6) പൊതുകടം, 7) ധനസ്ഥിതി: മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളുമായുള്ള താരതമ്യം, 8) സംഗ്രഹവും, നിർദ്ദേശങ്ങളും. ഈ സംഗ്രഹത്തിൽ ധനധൂർത്ത്രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിശകലനവും രൂക്ഷധനപ്രതിസന്ധിയുടെ സ്വഭാവവും, വ്യാപ്തിയും, കാരണങ്ങളും, പ്രത്യാഘാതങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. ഇതോടൊപ്പം പ്രതിസന്ധി പരിഹരിക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു കുറിപ്പും അവസാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

(ഈ പുസ്തകം കറന്റ് ബുക്സ് തൃശൂർ; കോസ്മോ ബുക്സ് തൃശൂർ, കോഴിക്കോട്, കൊച്ചി, കോട്ടയം; മോഡേൺ ബുക്ക് സെന്റർ, തിരുവനന്തപുരം എന്നിവിടങ്ങളിൽ ലഭ്യമാണ്).

I. <u>ധനധൂർത്ത്രാഷ്ട്രീയവും രൂക്ഷധനപ്രതിസന്ധിയും</u>

1. ‘‘ഒരു സർക്കാർ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് നികുതിയായും മറ്റിനങ്ങളായും പിരിക്കുന്ന തുകയും, മറ്റു വരുമാനങ്ങളും കടമെടുക്കുന്ന തുകയും ഭരണം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും, ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനും, നാടിന്റെ വികസനത്തിനും ചെലവാക്കുന്നതിനുപകരം രാഷ്ട്രീയ അധികാരം നിലനിർത്താനും, രാഷ്ട്രീയ നേട്ടങ്ങൾ നേടാനും, ബ്യൂറോക്രസി, സമ്മർദ്ദ ഗ്രൂപ്പുകൾ, രാഷ്ട്രീയ മുന്നണികൾ എന്നിവയുടെ നിക്ഷിപ്ത താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാനും ഭരണ വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആഡംബരത്തിനും ധൂർത്തിനും ചെലവാക്കുന്നതിനെ ധനധൂർത്ത് എന്നു പറയാം. ഈ ധനധൂർത്ത് രാഷ്ട്രീയത്തിൽ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനും നാടിന്റെ വികസനത്തിനുമുള്ള ധനവിനിയോഗം അവഗണിക്കുകയും രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ, മന്ത്രിമാർ തുട

ങ്ങിയവരുടെ വ്യക്തി താൽപര്യങ്ങൾ, രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യങ്ങൾ, സമ്മർദ്ദ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ താൽപര്യങ്ങൾ, ഭരണവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആഡംബരം, ധൂർത്ത് എന്നിവയ്ക്ക് പ്രഥമ പരിഗണന നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു''.

2. ''കേരളത്തിൽ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും രാഷ്ട്രീയ മുന്നണികളും പൊതുവിൽ അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന ധനരാഷ്ട്രീയ ഘടകങ്ങൾ പലതാണ്. അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ താഴെപ്പറയുന്നു.

(1) ബ്യൂറോക്രസി വികസനം (2) വോട്ടർ പ്രീണന ധനരാഷ്ട്രീയം (3) സമ്മർദ്ദ ഗ്രൂപ്പു പ്രീണന രാഷ്ട്രീയം (4) ധനധൂർത്തുകൾ (5) ശമ്പള പരിഷ്കരണ രാഷ്ട്രീയം (6) എയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസ രാഷ്ട്രീയം (7) ബി.പി.എൽ. രാഷ്ട്രീയം (8) പൊതുമേഖലാ മുതലെടുപ്പ് രാഷ്ട്രീയം

(9) വികസന പദ്ധതികൾ പ്രചരണത്തിന''.

3. ''ജനങ്ങളുടെ നികുതിപണം ധൂർത്തടിക്കുന്ന, ജനക്ഷേമ, വികസനവിരുദ്ധ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിക്കുന്ന, സമ്മർദ്ദ ഗ്രൂപ്പുകളുടെയും രാഷ്ട്രീയ മുന്നണികളുടെയും നിക്ഷിപ്ത താൽപര്യം സംരക്ഷിക്കുന്ന, വോട്ടർപ്രീണനവും ബ്യൂറോക്രസി വികസനത്തിനും മുൻഗണന നൽകുന്ന പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി വികസനം പറയുന്ന ധനധൂർത്ത്‌രാഷ്ട്രീയത്തിൽ അടിസ്ഥാനമായ ധനനയം സംസ്ഥാന സർക്കാരിനെ കരകയറാൻ കഴിയാത്ത രൂക്ഷധനപ്രതിസന്ധിയിൽ എത്തിച്ചിരിക്കുന്നു''.

4. ''കറൻസി നോട്ടുകൾ സർക്കാർ പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ച് ചാക്കിൽ കെട്ടി ലോറിയിൽ ട്രഷറിയിൽ എത്തിച്ച് വിതരണം ചെയ്യുന്ന പരിപാടിയാണ് ധനഭരണമെന്ന് ചിലർ കരുതുന്നു. (ഒരു വിഭാഗം രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ, ഉദ്യോഗസ്ഥർ, ട്രേഡ് യൂണിയൻ നേതാക്കൾ, പൊതുജനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവർ). സർക്കാർ ധനം സ്വരൂപിക്കുന്നതിന്റെ പ്രയാസങ്ങളെപ്പറ്റി ധാരണയില്ലാത്തതിനാൽ ഈ ധനം തങ്ങളുടെ വ്യക്തി താൽപര്യങ്ങളും രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി ചെലവാക്കാം എന്ന കാഴ്ചപ്പാട് പൊതുവിൽ വ്യാപകമാണ്. തൻമൂലം വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് സ്വരൂപിക്കുന്ന പൊതുധനം ധൂർത്തടിച്ച് ചെലവാക്കുന്നു. ഈ ധനധൂർത്ത് സർക്കാരിന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തന മേഖലകളിലും കാണാം''.

5. ''കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ദശാബ്ദക്കാലമായി സംസ്ഥാന സർക്കാർ തുടർച്ചയായി ധനപ്രതിസന്ധിയിലാണ്. വേലിയേറ്റം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ ചിലപ്പോൾ അതിരൂക്ഷവും മറ്റു സമയത്ത് രൂക്ഷത കുറഞ്ഞ പ്രതിഭാസമായി ഇതു നിലനിൽക്കുന്നു. മൂന്നു ദശാബ്ദക്കാലം പഴക്കമുള്ള ഈ പ്രതിസന്ധിക്ക് പല കാരണങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മൂലകാരണം അഞ്ചു വർഷത്തിലൊരിക്കലുള്ള ശമ്പള പെൻഷൻ പരിഷ്കരണവും വർഷത്തിൽ രണ്ടുതവണയുള്ള ഡി.എ. വർദ്ധനവുമാണ്''.

6. ''ഒരു ദശാബ്ദകാലത്തെ മൊത്തം ശമ്പള ചെലവിലെ അതിവേഗ വളർച്ചമൂലം പല വലിയ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ശമ്പള ചെലവിനെ കടത്തിവെട്ടി കേരളം മുന്നിലായി. 2001-02ൽ കേരളത്തെക്കാൾ വലിയ സംസ്ഥാനങ്ങളായ ബീഹാർ, കർണ്ണാടക, മദ്ധ്യപ്രദേശ് എന്നിവയെ ക്കാൾ കേരളത്തിന്റെ മൊത്തം ശമ്പളച്ചെലവ് കുറഞ്ഞ തുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ പതി നൊന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞ് 2012-13 ആയപ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ ശമ്പള ചെലവ് ഈ സംസ്ഥാന ങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതലായി''.

7. ''കാലാകാലങ്ങളിൽ വിലക്കയറ്റത്തിനും മറ്റു സാമ്പത്തിക മാറ്റങ്ങൾക്കുമനുസരിച്ച് സർക്കാരിന്റെ നികുതികൾ, ഫീസുകൾ, യൂസർ ചാർജുകൾ തുടങ്ങിയവയിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരു ത്തേണ്ടത് അനിവാര്യമാണെന്നതാണ് സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രതത്വം. എന്നാൽ വരവിനങ്ങളിൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ വർദ്ധനയോ മാറ്റങ്ങളോ വരുത്തുന്നത് ജനവിരുദ്ധമാണെന്നു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ കരുതുന്നു. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയിച്ച് അധികാരം നേടാനും അധികാരത്തിൽ തുടരാനും ഇത് അനിവാര്യമാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. തന്മൂലം നികുതി, നികുതിയേ തര ഇനങ്ങളിലെ നിരക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ച് വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നത് അടഞ്ഞ അദ്ധ്യായമാ യാണ് സർക്കാരുകൾ കാണുന്നത്''.

8. ''സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നിത്യനിദാന ചെലവുകളുടെ വർദ്ധനം അമ്പരപ്പി ക്കുന്നതാണ്. കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷക്കാലത്ത് രണ്ടു വർഷമൊഴിച്ച് മറ്റെല്ലാ വർഷവും സർക്കാ രിന്റെ മൊത്തം റവന്യൂ വരുമാനം പദ്ധതിയേതര നിത്യനിദാന ചെലവുകൾ (നോൺ പ്ലാൻ റവന്യൂ ചെലവ്) നിറവേറ്റാൻ പോലും തികഞ്ഞിരുന്നില്ല. കുതിച്ചുയരുന്ന നിത്യനിദാന ചെല വുകൾ നിറവേറ്റാൻ നിത്യവും കടം വാങ്ങുകയും മൂലധന ചെലവ് വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അതിഗുരുതരമായ ധനപ്രതിസന്ധിയിൽ സംസ്ഥാനം എത്തിനിൽക്കുന്നു''.

9. ''വിവിധ സമ്മർദ്ദ ഗ്രൂപ്പുകൾക്കും സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർക്കും വേണ്ടി ധനധൂർത്ത് നടത്തുവാൻ സർക്കാരുകൾക്ക് വലിയ ആവേശമാണ്. എന്നാൽ നാട്ടിലെ വികസനത്തിന വേണ്ടിയുള്ള പ്രോജക്ടുകൾ നടപ്പിലാക്കാൻ ഒരാവേശവുമില്ല. സംസ്ഥാന അസംബ്ലി തെര ഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ ഏതാണ്ട് എല്ലാ സ്ഥാനാർത്ഥികളും ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മുദ്രാവാക്യം താഴെ പറയുന്നതാണ്. ''മണ്ഡലത്തിന്റെ വികസനത്തിനുവേണ്ടി എന്നെ വിജ യിപ്പിക്കുക''. രാഷ്ട്രീയ മുന്നണികൾ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ തങ്ങളുടെ പ്രകടന പത്രികക ളിൽ വികസനമാണ് മുഖ്യ അജണ്ടയെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത്തരം പ്രഖ്യാപന ങ്ങൾക്ക് തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയിക്കാനുള്ള പരസ്യമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് വലിയ പ്രാധാന്യം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവർ നൽകുന്നില്ല''.

10. ''കേരള സംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ചിട്ട് ആറ് ദശാബ്ദം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇത്രയും കാലത്തെ പദ്ധതി നടത്തിപ്പ് അനുഭവ പരിചയമുണ്ടായിട്ടും സംസ്ഥാന സർക്കാർ വകുപ്പുകൾക്ക് കാര്യ ക്ഷമമായും സമയബന്ധിതമായും ഒരു വൻകിട വികസന പ്രോജക്ട് രൂപീകരിക്കാനോ നടപ്പി

ലാക്കാനോ ഉള്ള കാര്യപ്രാപ്തി ഇതുവരെ ആർജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പദ്ധതി നടത്തിപ്പിന നേതൃത്വം നൽകേണ്ട വകുപ്പു മേധാവികളും വകുപ്പു മന്ത്രിയും കാഴ്ചക്കാരായി നോക്കി നിൽക്കുന്നു''.

11. ''ധനപ്രതിസന്ധിമൂലം അടിസ്ഥാനഘടക മേഖലയിലും, പൊതുസർവീസ് രംഗത്തും മൂലധനനിക്ഷേപത്തിനും പണമില്ല. വാർഷികപദ്ധതികളും മറ്റു വികസന പദ്ധതികളും വെട്ടിച്ചുരുക്കേണ്ടിവരുന്നു. അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങളുടെ പൊതു നിക്ഷേപത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ കേരളം വളരെ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നു. മറ്റ് ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പൊതു നിക്ഷേപ നിരക്കിന്റെ ഏതാണ്ട് പകുതി മാത്രമാണ് സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര കാലത്തെ കേരളത്തിലെ പൊതു നിക്ഷേപം''.

12. ''2004നുശേഷമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ ധനപ്രതിസന്ധി രൂക്ഷമായിരുന്നു. 2013-14ൽ ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന റവന്യു കമ്മിയുള്ള സംസ്ഥാനമായി കേരളം മാറി. സാധാരണ വിഭാഗത്തിലും പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്ന 29 സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന റവന്യു കമ്മിയുള്ള സംസ്ഥാനം കേരളമായിരുന്നു. ധനപ്രതിസന്ധി പരിഹരിക്കുന്നതിന മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങൾ കാര്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ച് ധനസ്ഥിതി മെച്ചമാക്കുന്നു. എന്നാൽ കേരളത്തിന്റെ ധനധൂർത്ത്രാഷ്ട്രീയവും കെടുകാര്യസ്ഥതമൂലം ധനസ്ഥിതി കൂടുതൽ രൂക്ഷമാക്കുന്നു. ഈ നിലയിലുള്ള മുന്നോട്ടുപോക്ക് കേരളത്തിന്റെ ധനസ്ഥിതിയെ സമ്പൂർണ്ണ തകർച്ചയിലേക്ക് നയിക്കുമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല''.

II. <u>ധനധൂർത്ത്രാഷ്ട്രീയം എങ്ങനെ ധനസ്ഥിതി തകർക്കുന്നു?</u>

* ജനക്ഷേമത്തിനും നാടിന്റെ വികസനത്തിനും ചെലവാക്കേണ്ട വിഭവങ്ങളിൽ നല്ലൊരു പങ്കും ബ്യൂറോക്രസി വികസനത്തിലൂടെ സർക്കാർ ജീവനക്കാരും മറ്റു സമ്മർദ്ദ ഗ്രൂപ്പുകളും തട്ടിയെടുക്കുന്നു.

* ഒരു വശത്ത് വോട്ടർ പ്രീണന ധനരാഷ്ട്രീയം സർക്കാരിന്റെ വരുമാനസ്രോതസ്സുകൾ (നികുതികളും, നികുതിയേതരയിനങ്ങളും) വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ മറുവശത്ത് ആനുകൂല്യ വിതരണ പരിപാടികളും, ധനധൂർത്തും, നിത്യനിദാനചെലവുകളും അനിയന്ത്രിതമായി വർദ്ധിപ്പിച്ച് അവസാനിക്കാത്ത ധനപ്രതിസന്ധി സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

* സംസ്ഥാനത്ത് അധികാരത്തിലിരുന്ന സർക്കാരുകൾ സമ്മർദ്ദഗ്രൂപ്പുകൾക്ക് സാമ്പത്തിക നേട്ടം ഉണ്ടാക്കാൻ സഹായകരവും സർക്കാരിന ധനനഷ്ടം സൃഷ്ടിക്കുന്ന നടപടികളാണ് പൊതുവിൽ സ്വീകരിക്കുന്നത്. സർക്കാർ, അർദ്ധസർക്കാർ, പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപന

ങ്ങൾ എന്നിവയിലെ ജീവനക്കാരുടെ സംഘടനകൾ, വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾ, നികുതി നൽകുന്ന വിഭാഗക്കാർ, വ്യാപാരി വ്യവസായി സംഘടനകൾ, ജാതി, മത, സാമൂഹ്യ സംഘടനകൾ, സ്വകാര്യ എയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ, സർക്കാർ ഭൂമിയും വനഭൂമിയും പാട്ടത്തിനെടുക്കുന്നവർ, മണൽ, മണ്ണ്, പാറ തുടങ്ങിയവ ഖനനം ചെയ്യുന്നവർ തുടങ്ങിയവർ സമ്മർദ്ദ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

* സർക്കാർ വകുപ്പുകൾ, അർദ്ധസർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങൾ, പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ, സർക്കാർ ഫണ്ടുകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്ന മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ, മേധാവികൾ തുടങ്ങിയവർ പൊതു പണം ധൂർത്തടിച്ചു ചെലവാക്കുന്ന പ്രവണത വ്യാപകമാണ്. മന്ത്രിമാരുടെ പേഴ്സണൽ സ്റ്റാഫിന്റെ അമിത വലിപ്പം, വൻ വലിപ്പമുള്ള പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മിഷൻ, സർവ്വകലാശാല സിൻഡിക്കേറ്റുകൾ, മറ്റു സർക്കാർ സമിതികൾ, ഔദ്യോഗിക ആഡംബര കാറുകൾ, സർക്കാർ വാഹനങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗം, ജനപ്രതിനിധികൾക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും നൽകുന്ന പരിധിയില്ലാത്ത ആനുകൂല്യങ്ങൾ, വസൂലാക്കുന്ന തുച്ഛമായ യൂസർ ചാർജ്ജുകൾ തുടങ്ങിയവ ഇതിനുള്ള ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

* കേന്ദ്ര സർക്കാർ പത്തു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ ശമ്പളവും പെൻഷനും പരിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ ഘടകങ്ങളായുള്ള സംസ്ഥാന ജീവനക്കാരുടെ ട്രേഡ് യൂണിയനുകളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ സംസ്ഥാനത്ത് അഞ്ചു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ പരിഷ്കരിക്കുന്നു. ഇതിനുപുറമെ പ്രതിവർഷം ശരാശരി രണ്ട് ഡി.എ വർദ്ധനവും നടപ്പിലാക്കുന്നു.

* സ്വകാര്യ എയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഒരു ധനപരിധിയും നോക്കാതെ സർക്കാർ പുതിയ ബാച്ചുകൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ അനുവദിക്കുന്നു.

* ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ ദരിദ്രനെ സമ്പത്തുള്ളവനാക്കാനുള്ള രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനമാണ് നടത്തുന്നത്. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ പ്രധാന പ്രവർത്തനം ജനങ്ങളെ ദരിദ്രനാക്കി (ബി.പി.എൽ) സർക്കാർ ധനസഹായ വിതരണമാണ്.

* കാര്യക്ഷമവും ലാഭകരമായും നടത്തേണ്ട സ്ഥാപനങ്ങളാണ് പൊതു മേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളെന്ന് രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളോ, ട്രേഡ് യൂണിയനുകളോ, സർക്കാരോ കാണുന്നില്ല. അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന പാർട്ടിയുടെ രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യങ്ങളും സ്ഥാപനത്തിന്റെ തലപ്പത്തിരിക്കുന്നവരുടെ വ്യക്തി താൽപര്യങ്ങളും നേടാനുള്ള ഉപകരണമായാണ് ഇവയെ കാണുന്നത്.

* സംസ്ഥാനത്തെ വാർഷിക പദ്ധതിയും മറ്റു വികസന പദ്ധതികളും കാര്യക്ഷമമായും സമയബന്ധിതമായും നടപ്പിലാക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഇതിന ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർ (വകുപ്പിലെ

ഉദ്യോഗസ്ഥർ, വകുപ്പു മേധാവി, വകുപ്പു മന്ത്രി) കാണുന്നില്ല. തെരഞ്ഞെടുപ്പു കാലത്തും ബജറ്റ് അവതരണ സമയത്തും പ്രചരണത്തിനോ പരസ്യത്തിനോ വേണ്ടി പറയാനുള്ള ഒരു വിഷയമായാണ് സർക്കാർ, രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ, മന്ത്രിമാർ, ജനപ്രതിനിധികൾ തുടങ്ങിയവർ വാർഷിക പദ്ധതികളെ കാണുന്നത്.

III. ധനപ്രതിസന്ധി: സ്വഭാവം, വ്യാപ്തി, കാരണങ്ങൾ

* സംസ്ഥാന സർക്കാർ അതിരൂക്ഷമായ ധനപ്രതിസന്ധിയിലാണ്. മുഴുവൻ റവന്യു വരവും കേന്ദ്ര സർക്കാർ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പരിധിയിലുള്ള മുഴുവൻ വായ്പയും എടുത്താലും നിത്യനിദാന ചെലവുകൾ നിറവേറ്റാൻ മാത്രമേ തികയൂ. ഈ നിലയ്ക്കാണ് മുന്നോട്ടു പോകുന്നതെങ്കിൽ 2017-18ൽ സംസ്ഥാനം സമ്പൂർണ്ണ ധനകാര്യ തകർച്ചയിലേക്കും അരാജകത്വ ത്തിലേക്കും നീങ്ങാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് 2016ലെ ധവളപത്രം പറയുന്നു.

* ധനപ്രതിസന്ധി ഒരു താൽക്കാലിക പ്രശ്നമോ ഒരു സർക്കാരിന്റെ കാലത്തോ ഉണ്ടായ തല്ല. പ്രതിസന്ധിയിൽ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സർക്കാർ കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ദശാ ബ്ദകാലത്ത് തുടർച്ചയായി ധനപ്രതിസന്ധിയിലായിരുന്നു.

* ഈ നിത്യ ധനപ്രതിസന്ധിക്കു കാരണം സംസ്ഥാനത്ത് അധികാരത്തിലിരുന്ന സർക്കാരുകൾ അനുവർത്തിച്ച ധനധൂർത്ത്രാഷ്ട്രീയവും ധനനയങ്ങളുമാണ്.

* ധനപ്രതിസന്ധിമൂലം നിത്യനിദാന ചെലവുകൾക്ക് പണം കണ്ടെത്താൻ വാർഷികപദ്ധ തി, മൂലധന നിക്ഷേപം എന്നിവയിലെ ചെലവ് വെട്ടിക്കുറച്ചിരുന്നു. ഇതുമൂലം ആരോഗ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയ പൊതു സർവീസുകൾ, അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങളായ റോഡ്, പാല ങ്ങൾ, കുടിവെള്ളം, വൈദ്യുതി തുടങ്ങിയ രംഗങ്ങളിൽ കേരളം പിന്നോട്ടു പോയി.

* അന്ധമായ ധനധൂർത്ത്രാഷ്ട്രീയം അനുവർത്തിക്കുന്നതുമൂലം വിലക്കയറ്റത്തിനും സാമ്പത്തിക മാറ്റങ്ങൾക്കുമനുസരിച്ച് കാലാകാലങ്ങളിൽ തനത് നികുതി, നികുതിയേതര ഇന ങ്ങൾ എന്നിവയുടെ നിരക്കിൽ വർദ്ധനം വരുത്തുന്നില്ല. ഇതുമൂലം ദീർഘകാലം നിരക്കുകൾ മാറ്റമില്ലാതെ നിലനിന്നു.

* മോശമായ നികുതി പിരിവ്, അഴിമതി, സർക്കാർ സ്റ്റേകൾ, കുടിശ്ശിക പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിലെ അനാസ്ഥ, നികുതി പിരിവിന് ഐ.റ്റി. സാങ്കേതിക വിദ്യ ഉപയോഗിക്കു ന്നതിൽ വന്ന പരാജയം തുടങ്ങിയവ നികുതി വരുമാന വളർച്ച മുരടിപ്പിച്ചു.

*	സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക വളർച്ച ഉയർന്ന നിരക്കിലാകുമ്പോൾ തനതു വരുമാനം വർദ്ധിക്കുകയും മാന്ദ്യകാലത്ത് വളർച്ച കുറയുമ്പോൾ വരുമാനം കുറയുന്ന പ്രവണത പൊതുവിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു.

*	ഭൂരിഭാഗം പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളും തുടർച്ചയായി നഷ്ടത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതുമൂലം സർക്കാരിനു ലഭിക്കേണ്ട ലാഭവിഹിതം, പലിശ തിരിച്ചടവ്, നികുതികൾ എന്നിവ ലഭിക്കാത്ത അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. സർക്കാർ കടമെടുത്ത് നൽകിയിരുന്ന വായ്പകളും തിരിച്ചടയ്ക്കാറില്ല.

*	ധനലഭ്യത കണക്കിലെടുക്കാതെ രാഷ്ട്രീയ പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി നിശ്ചയിക്കുന്ന ഉയർന്ന തുകയ്ക്കുള്ള പദ്ധതിയും അതു സൃഷ്ടിക്കുന്ന അരാജകത്വവും ബജറ്റിൽ പണം കണ്ടുകൊണ്ടു തുടങ്ങുന്ന പ്രോജക്ടുകൾ പണമില്ലാതെ പകുതി വഴിയിൽ നിൽക്കുന്നു.

*	ഒരു ഭാഗത്ത് റവന്യു വരുമാനം മന്ദഗതിയിൽ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ മറുഭാഗത്ത് റവന്യു ചെലവ് ഒരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാതെ കുതിച്ചുയരുന്നു. റവന്യു ചെലവുകളായ ശമ്പളം, പെൻഷൻ, പലിശ, സ്വകാര്യ എയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുള്ള ടീച്ചിംഗ് ഗ്രാന്റ്, സബ്സിഡികൾ, ഗ്രാന്റുകൾ, ഭരണചെലവുകൾ, നഷ്ടത്തിൽ നടക്കുന്ന പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുള്ള സഹായം, സാമൂഹ്യ സുരക്ഷാപെൻഷൻ തുടങ്ങിയവയിൽ തുടർച്ചയായി വൻതോതിൽ വർദ്ധനയുണ്ടാകുന്നു.

*	രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെയും ശക്തരായ സമ്മർദ്ദ ഗ്രൂപ്പുകളുടേയും താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി പല റവന്യു ചെലവുകളിലും നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്താൻ സർക്കാരുകൾ തയ്യാറായിട്ടില്ല. തന്മൂലം പദ്ധതിയേതര നിത്യനിദാന ചെലവുകൾ ഒരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാതെ കുതിച്ചുയർന്നു.

*	കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ദശാബ്ദകാലത്തെ ധനപ്രതിസന്ധിയുടെ കാരണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ അഞ്ചു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ നടത്തുന്ന ശമ്പള, പെൻഷൻ പരിഷ്കാരവും വർഷത്തിൽ ശരാശരി നടത്തുന്ന രണ്ടു ഡി.എ. വർദ്ധനവും മൂലം സൃഷ്ടിക്കുന്ന വൻ ധനബാദ്ധ്യതയാണ് പ്രതിസന്ധിയുടെ അടിസ്ഥാന കാരണമെന്നു കാണാം.

*	സർക്കാരിന്റെ ധനസ്ഥിതി പരിഗണിക്കാതെ സ്വകാര്യ എയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ധനബാദ്ധ്യതയുണ്ടാക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്നു. അനാവശ്യമായി പുതിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ, ബാച്ചുകൾ അനുവദിക്കുക, ജോലിയില്ലാത്ത അദ്ധ്യാപകർക്ക് ശമ്പളം നൽകുക, കുട്ടികൾ ഇല്ലാത്ത സ്കൂളുകൾ നിലനിർത്തുക, പുതിയ നിയമനങ്ങൾ നടത്താൻ അനുവാദം നൽകുക തുടങ്ങിയ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നു.

* വിഭവങ്ങളുടെ പിൻബലമില്ലാതെ പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി വലിയ വാർഷിക പദ്ധതികൾ പ്രഖ്യാപിക്കുക, നഷ്ടത്തിൽ നടക്കുന്ന പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ധനസഹായവും വായ്പയും നൽകുക, അംഗീകരിച്ച ബജറ്റിനു പുറത്ത് ചെലവേറിയ പ്രോജക്ടുകൾ പ്രഖ്യാപിക്കുക തുടങ്ങിയ നടപടികളും ധനപ്രതിസന്ധിയ്ക്കുള്ള കാരണങ്ങളാണ്.

* സർക്കാരിന്റെ ധനസ്ഥിതിക്കു താങ്ങാൻ കഴിയാത്ത വിദ്യാഭ്യാസ ചെലവാണ് മറ്റൊന്ന്. 2001വരെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ സർക്കാർ മേഖലയിലും സ്വകാര്യ എയ്ഡഡ് മേഖലയിലും മാത്രം മതി എന്ന നയമാണ് അനുവർത്തിച്ചുവന്നത്.

* കടബാദ്ധ്യതയുടെ ഗണ്യമായ വർദ്ധനവും തന്മൂലമുള്ള വായ്പ തിരിച്ചടവ്, പലിശ ബാധ്യതയിലെ വർദ്ധനം എന്നിവയും ധനപ്രതിസന്ധിക്കുള്ള ഒരു കാരണമാണ്.

* ധനകാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്ന മന്ത്രിമാർ, എം.എൽ.എമാർ, രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ, ട്രേഡ് യൂണിയൻ നേതാക്കൾ, പ്രാദേശിക സർക്കാരുകളിലെ ജനപ്രതിനിധികൾ, ഉദ്യോഗസ്ഥർ തുടങ്ങിയവരുടെ ധനരാഷ്ട്രീയവും ധനകാര്യങ്ങളിലുള്ള അജ്ഞതയും ധനസ്ഥിതി മെച്ചമാക്കാൻ തടസ്സമായി നിന്നിരുന്നു.

IV. <u>രൂക്ഷധനപ്രതിസന്ധിയുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ</u>

* സംസ്ഥാനത്ത് നിലനിൽക്കുന്ന രൂക്ഷധനപ്രതിസന്ധി സർക്കാരിന്റെ ഭരണം, വികസനം, സാമൂഹ്യ ക്ഷേമം തുടങ്ങിയ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെ തളർത്തുകയും, അരാജകത്വത്തിലേക്ക് നയിക്കാനും ഇടയാക്കും.

* ജീവനക്കാർക്ക് ശമ്പളമൊഴിച്ച് മറ്റൊന്നിനും പണമില്ലാത്ത അവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ സംസ്ഥാന ഭരണം സ്തംഭനാവസ്ഥയിലേക്ക് നീങ്ങും.

* മെച്ചമായ ജനജീവിതത്തിന അവശ്യ ഘടകങ്ങളായ കുടിവെള്ള വിതരണം, വൈദ്യുതി, റോഡുകൾ, പാലങ്ങൾ, ജലഗതാഗത സൗകര്യങ്ങൾ, പോർട്ടുകൾ, നഗരങ്ങളിലെ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് ധനപ്രതിസന്ധി മൂലം വികസനമുരടിപ്പ് അനുഭവപ്പെടും.

* സംസ്ഥാന രൂപീകരണത്തിനുശേഷം പണിത കെട്ടിടങ്ങൾ, സ്കൂളുകൾ, ആശുപത്രികൾ, പാലങ്ങൾ, റോഡുകൾ തുടങ്ങിയവ പുതുക്കി പണിയാൻ പണമില്ലാതെ ജീർണ്ണാവസ്ഥയിലേക്ക് നീങ്ങും.

* സർക്കാർ നൽകുന്ന പൊതു സർവീസുകളായ പൊതുജനാരോഗ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, ഗതാഗതം, മാലിന്യ നിർമ്മാർജ്ജനം തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് പണമില്ലാത്ത അവസ്ഥയുണ്ടാകും.

* വിരമിച്ച ജീവനക്കാർക്ക് പെൻഷൻ നൽകുന്ന സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾ, സർവ്വകലാശാലകൾ, പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയുടെ പെൻഷൻ വിതരണവും തകരാനിടയുണ്ട്. ഇപ്പോൾതന്നെ കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി.യിലെ ജീവനക്കാർക്ക് പ്രതിമാസ ശമ്പളവും, വിരമിച്ചവർക്ക് പെൻഷനും നൽകാൻ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്തികൾ പണയം വച്ച് വായ്പ എടുക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷമാണുള്ളത്.

* ചുരുക്കത്തിൽ രൂക്ഷമാകുന്ന ധനപ്രതിസന്ധി മൂലം, കേരളം കഴിഞ്ഞ ആറു ദശാബ്ദക്കാലമായി ഭരണ, സാമൂഹ്യ, സാമ്പത്തിക രംഗങ്ങളിൽ കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് പിന്നോക്കം പോകാൻ ഇടയാക്കും.

V. <u>രൂക്ഷധനപ്രതിസന്ധി പരിഹരിക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ</u>

ധനധൂർത്ത്‌രാഷ്ട്രീയം അവസാനിപ്പിക്കുക:

1. സംസ്ഥാനത്ത് അധികാരത്തിലിരുന്ന മുന്നണി സർക്കാരുകൾ അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന ധനധൂർത്ത്‌രാഷ്ട്രീയം മൂലം സൃഷ്ടിയ്ക്കപ്പെട്ട രൂക്ഷമായ ധനപ്രതിസന്ധിയുടെ പരിഹാരം ഈ വഴിപിഴച്ച രാഷ്ട്രീയത്തിന് അറുതിവരുത്തുക എന്നതാണ്. ഈ പ്രതിസന്ധി പരിഹരിക്കാൻ മറ്റു കുറുക്കുവഴികളില്ല.

2. നികുതി, നികുതിയേതര ഇനങ്ങളുടെ നിരക്കുകൾ കാലാകാലം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല എന്ന ധനരാഷ്ട്രീയം ധനപ്രതിസന്ധി രൂക്ഷമാക്കാനേ ഇടയാക്കൂ. വിലക്കയറ്റത്തിന്റെ നിരക്കിന്റെയോ മറ്റു സാമ്പത്തിക സൂചികകളുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിരക്കുകൾ മൂന്നു വർഷത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും വർദ്ധിപ്പിക്കണം.

3. ബ്യൂറോക്രസി വികസനം വർഷംതോറും ഖജനാവിനു താങ്ങാൻ കഴിയാത്ത വൻ അധിക ബാദ്ധ്യത സൃഷ്ടിക്കുകയും വികസനത്തിനു വേണ്ട പൊതുപണം കവർന്നെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബ്യൂറോക്രസി വികസനം കർശനമായി നിയന്ത്രിക്കണം. ഇ-ഗവേണൻസ്, ഭരണ നവീകരണ പരിപാടികൾ, ചെറു വകുപ്പുകളുടെ സംയോജനം, ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ പുറം കരാർ നൽകുക തുടങ്ങിയ നടപടികൾ മൂലം ജീവനക്കാരുടെ എണ്ണം ഗണ്യമായി കുറയ്ക്കണം.

4. സമ്മർദ്ദ ഗ്രൂപ്പുകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ധനബാധ്യത സൃഷ്ടിക്കുന്ന അതിരുവിട്ട ആവശ്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുക. സർക്കാർ, അർദ്ധ സർക്കാർ, പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ജീവനക്കാരുടെ സംഘടനകൾ, വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾ, നികുതി നൽകേണ്ട ചില വിഭാഗക്കാർ, വ്യാപാരി വ്യവസായി സംഘടനകൾ, ജാതി, മത, സാമൂഹ്യ സംഘടനകൾ,

സ്വകാര്യ എയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ, സർക്കാർ ഭൂമിയും വനഭൂമിയും പാട്ടത്തിനെടുത്തവർ തുടങ്ങിയവർക്കു നൽകുന്ന ധനസഹായവും ഇളവുകളും കർശനമായി നിയന്ത്രിക്കുക.

5. പല രംഗങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ധനധൂർത്ത് അവസാനിപ്പിക്കാൻ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. മന്ത്രിമാരുടെ പേഴ്സണൽ സ്റ്റാഫിന്റെ അമിത വലിപ്പം, വൻ വലിപ്പമുള്ള പബ്ലിക് സർവ്വീസ് കമ്മിഷൻ, സർവ്വകലാശാലാ സിൻഡിക്കേറ്റ്, സർക്കാർ സമിതികൾ, ഔദ്യോഗിക ആഡംബര കാറുകൾ, സർക്കാർ വാഹനങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗം, ജനപ്രതിനിധി കൾക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും നൽകുന്ന പരിധിയില്ലാത്ത ആനുകൂല്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ.

6. ബി.പി.എൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, അനർഹർക്കു നൽകുന്ന പ്രവണത വ്യാപകമാണ്. ബി.പി.എൽ മാനദണ്ഡങ്ങൾ അനുസരിച്ച് യോഗ്യതയു ള്ളവർക്കു മാത്രം ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകണം. അനർഹരെ ബി.പി.എൽ പട്ടികയിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കണം.

7. കെടുകാര്യസ്ഥത മൂലം തുടർച്ചയായി നഷ്ടത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഖജനാവിൽ നിന്ന് ധനസഹായവും, സർക്കാർ കടം വാങ്ങി വായ്പ നൽകിയും സംരക്ഷിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെയും ട്രേഡ് യൂണിയൻ താൽപര്യ ങ്ങൾക്കും സ്ഥാപനം നടത്തുന്നവരുടെ സ്വകാര്യ ലാഭത്തിനുംവേണ്ടി നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്ന ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് സർക്കാർ നൽകുന്ന ധനസഹായവും വായ്പകളും നിർത്തലാക്കു ക.

8. കുതിച്ചുയരുന്ന നിത്യനിദാന ചെലവുകൾ നിറവേറ്റാൻ വേണ്ടി വാർഷിക പദ്ധതിയും മറ്റു വികസന പദ്ധതികളും വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്ന ധനരാഷ്ട്രീയമാണ് ഇപ്പോൾ അനുവർത്തിക്കു ന്നത്. ഇതിനു പകരം വാർഷിക പദ്ധതികൾക്കും മറ്റു വികസന പദ്ധതികൾക്കും മുന്തിയ പരി ഗണന നൽകി വിഭവങ്ങൾ നൽകുകയും നിത്യനിദാന ചെലവുകളും അനാവശ്യ ചെലവുകളും വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയും വേണം.

9. വാർഷിക പദ്ധതികളും മറ്റു വികസന പദ്ധതികളും പ്രചരണത്തിനോ പരസ്യത്തിനോ വേണ്ടിയുള്ളതാണെന്നാണ് ഇത് നടപ്പിലാക്കാൻ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട സർക്കാർ വകുപ്പുകളും മന്ത്രിമാരും കരുതുന്നത്. വാർഷിക പദ്ധതികൾ സമയബന്ധിതമായി നടപ്പിലാക്കി പൂർത്തീക രിക്കാൻ കഴിയാത്ത വകുപ്പു മേധാവികൾ, വകുപ്പു മന്ത്രിമാർ എന്നിവർ ഇതിന്റെ ഉത്തരവാ ദിത്വം ഏറ്റെടുക്കണം. വീഴ്ച വരുത്തിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പേരിൽ ശിക്ഷണ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. വകുപ്പു മന്ത്രി ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുത്ത് രാജിവയ്ക്കണം.

റവന്യൂ കമ്മിയും ധനകമ്മിയും കുറയ്ക്കുക:

10. ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന നിരക്കിലുള്ള റവന്യൂ കമ്മിയുള്ള സംസ്ഥാനമായി റിസർവ് ബാങ്ക് 2013-2014ൽ കണ്ടെത്തിയ സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മൊത്തം റവന്യൂ വരുമാനം നോൺപ്ലാൻ റവന്യൂ ചെലവിന് പോലും തികയാത്ത അവസ്ഥയാ

ണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു ഇടക്കാല ധന പുനക്രമീകരണ പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കണം. അടുത്ത മൂന്നു വർഷംകൊണ്ട് പൂജ്യം റവന്യു കമ്മി നേടാൻ ലക്ഷ്യമിട്ടുള്ള ധനനയങ്ങൾ അനുവർത്തിക്കണം. തനത് നികുതി-നികുതിയേതര വരുമാനങ്ങൾ ഗണ്യമായി വർദ്ധിപ്പിച്ചും നോൺപ്ലാൻ റവന്യു ചെലവ് പടിപടിയായി വെട്ടിക്കുറച്ചും ഈ ലക്ഷ്യം നേടണം.

11. സാധാരണ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട 17 സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ 2013-14ൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ധനകമ്മിയുള്ള സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. ധനകമ്മിയും അടുത്ത മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കേന്ദ്ര സർക്കാർ നിശ്ചയിച്ച പരിധിയിൽ നിർത്തുന്നത് പലിശ ചെലവ് കുറയ്ക്കാൻ സഹായിക്കും. അതോടൊപ്പം വായ്പ എടുക്കുന്ന തുക മുഴുവനും മൂലധന നിക്ഷേപത്തിനും വാർഷിക പദ്ധതി നടത്തിപ്പിനും വേണ്ടി നീക്കിവയ്ക്കണം.

തനത് വരവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുക:

12. സംസ്ഥാന സർക്കാർ നേരിട്ടു പിരിക്കുന്ന തനത് നികുതി നികുതിയേതരയിനങ്ങളുടെ വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഊന്നൽ നൽകുന്ന ധനനയം അനുവർത്തിക്കുക.

13. സംസ്ഥാന ഭരണത്തിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയ പരിഗണന നൽകേണ്ടത് തനത് വരവ് വർദ്ധിപ്പിക്കാനും നികുതി പിരിവ് കാര്യക്ഷമമാക്കാനുമായിരിക്കണം.

14. നികുതി, നികുതിയേതരയിനങ്ങളിലെ നിരക്കുകൾ കാലാകാലങ്ങളിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുക, നികുതിഭരണം കാര്യക്ഷമമാക്കുക, കുടിശ്ശിക കൃത്യമായി പിരിക്കുക, നികുതി തർക്കങ്ങളും കേസുകളും എളുപ്പം തീർപ്പാക്കാൻ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുക, നികുതി സ്റ്റേകൾ ഒഴിവാക്കുക, അഴിമതി നടത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് കടുത്ത ശിക്ഷ നൽകുക, ഇ-ഗവേണൻസ് നടപ്പിലാക്കുക തുടങ്ങിയ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുക.

15. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട നാല് നികുതി ഇനങ്ങളുടെ പിരിവിന് പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകുക. മൊത്തം നികുതി വരുമാനത്തിന്റെ 98 ശതമാനവും ലഭിക്കുന്നത് നാല് ഇനങ്ങളിലാണ് (1) വിൽപ്പന നികുതി, വാറ്റ് (78.2%) (2) മുദ്രപത്രങ്ങളും രജിസ്ട്രേഷൻ ഫീസും (7.6%) (3) വാഹന നികുതി (7.1%) (4) സംസ്ഥാന എക്സൈസ് (5.2%).

16. വിൽപ്പന നികുതി, വാറ്റ് എന്നിവയുടെ പിരിവ് മെച്ചപ്പെടുത്താൻ താഴെ പറയുന്ന നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. (1) രജിസ്ട്രേഷൻ എടുക്കാത്ത വലിയ വിഭാഗം കച്ചവടക്കാരെ നികുതി രജിസ്ട്രേഷൻ സംവിധാനത്തിൽ കൊണ്ടുവരിക (2) വ്യാപാരികൾ നൽകുന്ന വാർഷിക കണക്കുകൾ പരിശോധന നടത്തുക (3) നികുതി അസസ്മെന്റ് മെച്ചമാക്കുക (4) കടകളിൽ സാമ്പിൾ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്റ്റോക്ക് പരിശോധന നടത്തുക (5) ചെക്ക് പോസ്റ്റുകൾ ആധുനികവൽക്കരിക്കുക, ചെക്ക് പോസ്റ്റുകൾ വെട്ടിച്ച് ഇടറോഡുകൾ വഴിയുള്ള ചരക്കുഗതാഗതം തടയുക, ചെക്ക് പോസ്റ്റുകളിലെ അഴിമതി അവസാനിപ്പിക്കുക (6) നികുതി പിരിവ് തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന സ്റ്റേകൾ നൽകാതിരിക്കുക (7) കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ കുടിശ്ശിക യഥാസമയം പിരിച്ചെടുക്കുക.

17. കാര്യക്ഷമമായ നികുതി പിരിവ് നടത്താത്ത രണ്ടു നികുതികളാണ് ആഡംബര ഹോട്ടലുകളിലും ലോഡ്ജുകളിലും ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്വറി ടാക്സും, പുതുതായി പണിയുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾക്ക് റവന്യൂ വകുപ്പ് ഒറ്റത്തവണ പിരിക്കുന്ന വസ്തു നികുതിയും. കാര്യക്ഷമമാക്കാൻ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം.

18. സർക്കാരിന്റെ നികുതിയേതര ഇനങ്ങളായ സർക്കാർ നൽകിയ വായ്പകളിലെ പലിശ വരവ്, പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ലാഭവിഹിതം, വനം വകുപ്പിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം, ഫീസുകൾ തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം, താരതമ്യേന ചെറിയ തുകയാണ്. ഈ ഇനങ്ങളിലെ വരവ് വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ വലിയ സാധ്യതയുണ്ട്.

19. സർക്കാർ ഫീസുകൾ, വിദ്യാഭ്യാസ ആരോഗ്യ സർവീസുകൾക്കുള്ള ഫീസുകൾ, യൂസർ ചാർജ്ജുകൾ, സർക്കാർ വകുപ്പുകൾ വിൽക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ വില, വാടക തുടങ്ങിയവയുടെ നിരക്കുകളിൽ കാലാകാലം വർദ്ധനം വരുത്തുന്ന രീതി നിലവിലില്ല. വിലക്കയറ്റത്തിനും ഇത്തരം സേവനങ്ങൾ നൽകാനുള്ള ചെലവുകളിൽ വന്ന വർദ്ധനവിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മൂന്നു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ നിരക്കുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

20. താഴെ പറയുന്ന ഫീസ് ഇനങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ഈടാക്കുന്ന നിരക്ക് വളരെ കുറവാണ്. ഇതിൽ ഗണ്യമായ വർദ്ധനം വരുത്തേണ്ടതാണ്. (1) പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മിഷന്റെ പരീക്ഷാ ഫീസും മറ്റു ഫീസുകളും. (2) പൊതുമരാമത്തു വകുപ്പ് കെട്ടിടങ്ങളുടേയും ഉപകരണങ്ങളുടേയും റസ്റ്റ് ഹൗസുകളുടേയും വാടക (3) സർക്കാർ ആശുപത്രികളിലെ സേവനങ്ങൾക്കു ഈടാക്കുന്ന ചാർജുകൾ (4) ആർട്സ് ആന്റ് സയൻസ് കോളേജ്, പ്രൊഫഷണൽ കോളേജുകൾ, മറ്റു ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ട്യൂഷൻ ഫീസും മറ്റു ഫീസുകളും (5) മൃഗശാല, കാഴ്ചബംഗ്ലാവ് തുടങ്ങിയവയുടെ പ്രവേശന ഫീസ് (6) സർക്കാർ ക്വാർട്ടേഴ്സിന് ജീവനക്കാർ നൽകുന്ന വാടക (7) വൻകിട, ഇടത്തരം ജലപദ്ധതികളിലെ വെള്ളം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള സെസ്, വെള്ളം വിൽപ്പന തുടങ്ങിയവ (8) വിനോദ സഞ്ചാര കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നും സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വരുമാനം.

21. ഓരോ സർക്കാർ വകുപ്പും, പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനവും, തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനവും മറ്റു വകുപ്പുകൾക്കും സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും നൽകേണ്ട ഫീസുകൾ, യൂസർ ചാർജ്ജുകൾ, നികുതി, വാടക, ഭൂമികരം തുടങ്ങിയവ യഥാസമയം നൽകാതെ കുടിശ്ശിക വരുത്തുന്നു. ഇതുമൂലം വാണിജ്യ സ്വഭാവത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വകുപ്പുകൾ മറ്റു സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങൾ, പൊതു മേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവ ധനപ്രതിസന്ധിയിലാകുന്നു. മറ്റു വകുപ്പുകൾക്കും പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും നൽകേണ്ട കുടിശ്ശിക തുക യഥാസമയം അടച്ചു തീർക്കണമെന്ന് നിബന്ധന കൊണ്ടുവരികയും കർശനമായി നടപ്പിലാക്കുകയും വേണം.

നോൺപ്ലാൻ റവന്യൂ ചെലവ് കുറയ്ക്കുക

22. നോൺപ്ലാൻ റവന്യൂ ചെലവ് (എൻ.പി.ആർ.ഇ) അഥവാ നിത്യനിദാന ചെലവ് റവന്യൂ വരവിനെക്കാൾ കൂടുതലായതുമൂലം ഇത് നിറവേറ്റാൻ കടം വാങ്ങുന്നു. ഈ ചെലവ് കുറ

യ്ക്കുകയും നിയന്ത്രണവിധേയമാക്കിയാൽ മാത്രമേ ധനപ്രതിസന്ധിയിൽ നിന്ന് കരകയറാൻ കഴിയൂ. ധനനയത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ഈ ചെലവ് കുറയ്ക്കുന്നതായിരിക്കണം.

23. എൻ.പി.ആർ.ഇക്ക് പണം കണ്ടെത്താൻവേണ്ടി വാർഷിക പദ്ധതി ചെലവ്, മൂലധന ചെലവ് എന്നിവ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്ന ധനനയമാണ് ഇപ്പോൾ അനുവർത്തിക്കുന്നത്. ഇതിൽ മാറ്റമുണ്ടാകണം. ഇതിനു പകരം എൻ.പി.ആർ.ഇ ചെലവുകൾ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്ന ധനനയം നടപ്പിലാക്കണം. ധനപ്രതിസന്ധി പരിഹരിക്കാൻ വാർഷിക പദ്ധതി ചെലവ് ഒരു സാഹചര്യത്തിലും വെട്ടിക്കുറയ്ക്കരുത്.

ശമ്പളം, ഡി.എ, മെഡിക്കൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ

24. 1983നുശേഷം സംസ്ഥാന സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്ക് ഏഴു ശമ്പള പരിഷ്കാരങ്ങളും പ്രതിവർഷം ശരാശരി രണ്ടു ഡി.എ വർദ്ധനവും നടപ്പിലാക്കി. ഇതുമൂലം സൃഷ്ടിച്ച അധിക ധനബാധ്യതയാണ് കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ദശാബ്ദകാലത്ത് സർക്കാരിനെ നിത്യധന പ്രതിസന്ധിയിലാക്കിയത്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ശമ്പള പരിഷ്കരണം അഞ്ചു വർഷത്തിൽ ഒരിക്കലിൽ നിന്ന് പത്തു വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ നടത്തുക (കേന്ദ്ര സർക്കാർ 10 വർഷത്തിലൊരിക്കലാണ് ശമ്പള പരിഷ്കാരം നടത്തുന്നത്).

25. കേന്ദ്ര സർക്കാർ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഡി.എ വർദ്ധന നിരക്കിന്റെ പകുതി നിരക്കിൽ മാത്രം സംസ്ഥാന സർക്കാർ ജീവനക്കാരുടെ ഡി.എ.യിൽ വർദ്ധനം നടപ്പിലാക്കുക. ഇപ്പോൾ കേന്ദ്ര സർക്കാർ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഡി.എ. നിരക്കിനനുസരിച്ച് വർദ്ധനം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിന് ഒരു നീതീകരണവുമില്ല. പത്തു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ കേന്ദ്രത്തിൽ നടത്തുന്ന ശമ്പള പരിഷ്കരണത്തിലൂടെ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന അടിസ്ഥാന ശമ്പളത്തിനാണ് കേന്ദ്ര സർക്കാർ ഡി.എ നൽകുന്നത്. എന്നാൽ ഇത് കേരളത്തിൽ അഞ്ചു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന അടിസ്ഥാന ശമ്പളത്തിനാണ് നൽകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പത്തു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ മാത്രം ശമ്പള പരിഷ്കരണം നടത്തുന്നവർക്ക് മാത്രം അർഹതപ്പെട്ട ഡി.എ വർദ്ധനം അതിനു അർഹതയില്ലാത്ത സംസ്ഥാന സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്ക് ലഭിക്കുന്നു.

26. സർക്കാർ സേവനം നടത്തിയതിനു പ്രതിഫലമായി പെൻഷൻകാർക്ക് ലഭിക്കുന്ന മെഡിക്കൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ സർക്കാർ ജീവനക്കാർ, മുൻ എം.എൽ.എമാർ, മുൻ പി.എസ്.സി അംഗങ്ങൾ, മുൻ ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിമാർ തുടങ്ങിയവർക്ക് ഒരേ മാനദണ്ഡം അനുസരിച്ച് നൽകുക. ഇതിലെ കടുത്ത വിവേചനവും ധനധൂർത്തും അവസാനിപ്പിക്കുക. ഇപ്പോൾ സർക്കാർ ജീവനക്കാരൊഴിച്ച് മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിഭാഗക്കാർക്കും, അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും മെഡിക്കൽ ചെലവ് പൂർണ്ണമായും സർക്കാർ നൽകുന്ന സമ്പ്രദായം നിലനിൽക്കുന്നു. ചില വിഭാഗങ്ങൾ പരിധിയില്ലാത്ത മെഡിക്കൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹരാണ്. ഫ്യൂഡൽ ഭരണക്രമം നിലനിൽക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ളതുപോലെയുള്ള ഇത്തരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കണം.

സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ടീച്ചിംഗ് ഗ്രാന്റ്

27. സർക്കാരിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രധാന ചെലവ് സ്വകാര്യ എയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ജീവനക്കാർക്ക് സർക്കാർ നിരക്കിൽ ശമ്പളവും പെൻഷനും നൽകുന്നതാണ്. ഈ ചെലവ് നിയന്ത്രിക്കാൻ താഴെ പറയുന്ന നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാം. (1) സ്വകാര്യ എയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ പുതിയ സ്ഥാപനങ്ങളും കോഴ്സുകളും അനുവദിക്കാതിരിക്കുക. (2) നിലവിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പുതിയ കോഴ്സുകൾ അൺ എയ്ഡഡ് സമ്പ്രദായത്തിൽ മാത്രം തുടങ്ങുക. (3) കുട്ടികൾ ഇല്ലാത്തതുമൂലം ജോലിയില്ലാത്ത അദ്ധ്യാപകർക്ക് ശമ്പളം നൽകുന്ന പരിപാടി അവസാനിപ്പിക്കുക. (4) പത്തോ അതിൽ താഴെയോ കുട്ടികൾ ഉള്ള സ്കൂളുകൾ നിർത്തലാക്കുക. (5) പുതിയ സ്ഥിര അദ്ധ്യാപകരുടെ നിയമനം മരവിപ്പിക്കുക. കോൺട്രാക്റ്റ് വ്യവസ്ഥയിൽ താൽക്കാലിക അദ്ധ്യാപകരെ നിയമിക്കുക.

അനാവശ്യ ബ്യൂറോക്രസി വികസനം തടയുക

28. അനാവശ്യ ധനബാദ്ധ്യത സൃഷ്ടിക്കുന്ന ബ്യൂറോക്രസി വികസനം അവസാനിപ്പിക്കുക. (1) വികസനത്തിന്റെയും ഭരണ നടപടിക്രമത്തിന്റെയും പേരിൽ സ്ഥിരം തസ്തികകൾ സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കുക. (2) പ്രോജക്ടുകൾ പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ അവയിലെ തസ്തികകൾ നിർത്തലാക്കുക. (3) സാമ്പത്തിക ആനുകൂല്യം നൽകാൻ വേണ്ടി രണ്ടും മൂന്നും വർഷത്തിലൊരിക്കൽ ഉയർന്ന തസ്തികകൾ നൽകുന്ന ഗ്രേഡുകൾ അവസാനിപ്പിക്കുക. (4) ഒരു തസ്തികയിൽ പുതിയതായി സർവ്വീസിൽ കയറുന്ന വ്യക്തിക്ക് ലഭിക്കാവുന്ന ഉയർന്ന ഗ്രേഡുകൾ, പ്രൊമോഷനുകൾ, തസ്തികകൾ എന്നിവയുടെ എണ്ണം പരിമിതപ്പെടുത്തുക. (5) ലാസ്റ്റ് ഗ്രേഡ് ജീവനക്കാരെയും, ക്ലറിക്കൽ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നവരേയും പ്രൊമോഷൻ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓഫീസർ പദവിയിലേക്ക് നിയമിക്കുന്ന നിലവിലെ രീതി അവസാനിപ്പിക്കുക. ഈ നടപടി ഭരണ കാര്യക്ഷമത ഇല്ലാതാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഓഫീസർ തസ്തികകളിൽ നേരിട്ട് നിയമനം നടത്തണം. (6) മരിച്ചുപോയ ജീവനക്കാരുടെ ആശ്രിതർക്ക് നൽകുന്ന നിയമനം ദുരിതാശ്വാസമായതിനാൽ അവരെ ലാസ്റ്റ് ഗ്രേഡ് ജീവനക്കാരുടെ തസ്തികകളിൽ മാത്രമേ നിയമിക്കാവൂ. (7) വകുപ്പുകളെ വിഭജിച്ച് പ്രത്യേകം വകുപ്പുകളാക്കി അനാവശ്യ തസ്തികകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രവണത അവസാനിപ്പിക്കുക, ചെറിയ വകുപ്പുകളെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വകുപ്പുകളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുക. (8) തസ്തികകളുടെ പേരു മാറ്റി ഉയർന്ന ശമ്പള സ്കെയിൽ നൽകുക, ഡെപ്യൂട്ടേഷൻ വഴി പുതിയ തസ്തികകൾ സൃഷ്ടിക്കുക, ലീവ് എടുപ്പിച്ച് വിരമിക്കലിനു ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ്രൊമോഷൻ നൽകുക തുടങ്ങിയ നടപടികൾ അവസാനിപ്പിക്കുക.

മറ്റു ചെലവുചുരുക്കൽ നടപടികൾ

29. സർക്കാർ, പ്രാദേശിക സർക്കാരുകൾ, പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയുടെ ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ സ്ഥിര ജീവനക്കാരെ നിയമിച്ചു നടത്തുന്നതിനു പകരം പുറം കരാർ നൽകുക. (1) ക്ലീനിംഗ്, സെക്യൂരിറ്റി, പൂന്തോട്ട പരിപാലനം, യൂസർ ചാർജുകളുടെ പിരിവ്, അപേക്ഷാ ഫാറങ്ങളുടെ വിതരണം, ടൈപ്പിംഗ് തുടങ്ങിയവ. (2) സർക്കാർ മോട്ടോർ വാഹനം

വാങ്ങി, ഡ്രൈവറെ നിയമിച്ച്, ഇന്ധന ചെലവ്, റിപ്പയർ ചെലവ് തുടങ്ങിയവ വഹിച്ച് ഔദ്യോഗിക ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഓടിക്കുന്നതിനുപകരം കേന്ദ്ര സർക്കാർ മാതൃകയിൽ വാഹനങ്ങൾ വാടകയ്ക്ക് എടുക്കുക. (3) തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് മാലിന്യ ശേഖരണം, റോഡ്, പൊതുസ്ഥലങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ വൃത്തിയാക്കൽ, കുടിവെള്ള വിതരണം, സർക്കാർ സഹായങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യൽ തുടങ്ങിയവ പുറംകരാർ വഴി നടപ്പാക്കാവുന്നതാണ്.

30. ഭരണ നവീകരണ നടപടികളും ഈ ഗവേണൻസും വഴി സർക്കാർ ഓഫീസുകളിലെയും പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും കാര്യക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ജീവനക്കാരുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ നടപടി സെക്രട്ടേറിയേറ്റിൽ നടപ്പിലാക്കി മറ്റു വകുപ്പുകൾക്ക് മാതൃകയാകണം.

31. സംസ്ഥാന ട്രഷറിയിൽ നിന്ന് ശമ്പളം നൽകുന്ന ജീവനക്കാരിൽ പകുതിയും ശമ്പളയിനത്തിൽ ചെലവാക്കുന്ന തുകയുടെ പകുതിയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടിയാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സർക്കാർ പുതുതായി സ്ഥാപനങ്ങളും സർവ്വകലാശാലകളും തുടങ്ങുന്നത് ഉചിതമല്ല. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പണം ചെവഴിക്കണം.

32. ഗതാഗതം, വൈദ്യുതി, കുടിവെള്ളം, ഭക്ഷ്യവിതരണം എന്നിവയൊഴിച്ച് തുടർച്ചയായി നഷ്ടത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ഖജനാവിന ധനബാദ്ധ്യത സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ തൊഴിലാളികൾക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകി അടച്ചു പൂട്ടണം. അവയുടെ ഭൂമിയല്ലാത്ത ആസ്തികൾ വിൽക്കേണ്ടതാണ്. ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭൂമി മറ്റു വികസന പ്രോജക്ടുകൾക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കണം.

33. സാമൂഹ്യ സുരക്ഷ പെൻഷൻ പദ്ധതികളിൽ അനർഹരായ ഒട്ടനവധി പേർക്ക് രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യംമൂലം പെൻഷൻ നൽകുന്നു. ഇത് അവസാനിപ്പിക്കണം. പെൻഷൻ മാനദണ്ഡങ്ങൾ കൃത്യമായി പാലിച്ച് അനർഹരെ ഒഴിവാക്കണം. മാത്രവുമല്ല ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഒരു പെൻഷൻ എന്ന മാനദണ്ഡം കൃത്യമായി നടപ്പിലാക്കണം. ഇപ്പോൾ ഒരു വിഭാഗം പേർ രണ്ടു സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്നും പെൻഷൻ വാങ്ങുന്നു. ഉദാഹരണം എംപ്ലോയിസ് പ്രോവിഡന്റ് ഫണ്ട്, ക്ഷേമ നിധികൾ, സാമൂഹ്യ സുരക്ഷ പെൻഷൻ പദ്ധതികൾ തുടങ്ങിയവ. ഇതിനു പുറമെ ഒന്നിലധികം സാമൂഹ്യ സുരക്ഷ പെൻഷൻ കിട്ടുന്നവരുമുണ്ട്.

അനാവശ്യ ചെലവുകൾ വെട്ടിചുരുക്കുക.

34. സർക്കാർ പല രംഗങ്ങളിലും ധനധൂർത്ത്രാഷ്ട്രീയം അനുവർത്തിക്കുന്നതുമൂലം അനാവശ്യമായി പൊതുപണം ചെലവഴിക്കുന്നു. ഈ അനാവശ്യ ചെലവ് നിയന്ത്രിക്കണം. (1) മന്ത്രിമാരുടെ പേഴ്സണൽ സ്റ്റാഫിന്റെ എണ്ണം മുപ്പതിൽ നിന്ന് പകുതിയായി കുറയ്ക്കുക. (2) മുഴുവൻ സമയ പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മിഷൻ അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം 21ൽ നിന്ന് മൂന്നിലൊന്നായി കുറയ്ക്കുക. (മദ്ധ്യപ്രദേശ് പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മിഷനിൽ ചെയർമാൻ ഉൾപ്പെടെ മൂന്നു അംഗങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഉള്ളത്). (3) സർവ്വകലാശാലകളുടെ സിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം 23ൽ നിന്ന് പകുതിയായി കുറയ്ക്കുക. (4) എം.എൽ.എ, മുൻ എം.എൽ.എ

മാർക്കും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും പരിധിയില്ലാത്ത ചികിത്സയ്ക്ക് പണം ചെലവാക്കാമെന്ന പഴുതുപയോഗിച്ച് 1.9 കോടിയോളം രൂപ ചെലവഴിച്ച ജനപ്രതിനിധിയും നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. പരിധിയില്ലാത്ത ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്ന പരിപാടി അവസാനിപ്പിക്കണം. ഇതിന മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തണം.

35. ആഡംബര കാറുകളുടെ ഉപയോഗം നിർത്തുകയും, ഔദ്യോഗിക കാറുകളുടെ ദുരുപയോഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. സർക്കാർ, പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ, പൊതുഫണ്ട് ഉപയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയിലെ മേധാവികളും ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഔദ്യോഗിക കാറായി ആഡംബരകാറുകൾ (ടയോട്ട ഇനോവ തുടങ്ങിയവ) വ്യാപകമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ ധൂർത്ത് അവസാനിപ്പിക്കണം. എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഇടത്തരം സാധാരണ കാറുകൾ മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്ന നിബന്ധന കർശനമായി നടപ്പിലാക്കണം. പല ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഒന്നിലധികം ഔദ്യോഗിക കാർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. വകുപ്പു മേധാവി എന്ന നിലയിൽ ലഭിക്കുന്ന വാഹനവും, വകുപ്പിന കീഴിലുള്ള വാഹനങ്ങളും ഒരേ സമയം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിന പുറമെ ഔദ്യോഗിക വാഹനം സ്വകാര്യ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വ്യാപകമായി ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള വാഹന ദുരുപയോഗം നിർത്തലാക്കാൻ കർശന നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. സർക്കാർ വാഹനം വാങ്ങി ഡ്രൈവറെ നിയമിച്ച് ഓടിക്കുന്നതിന പകരം വാടകയ്ക്ക് എടുക്കുന്ന രീതിയിലേക്ക് മാറണം. കേന്ദ്ര സർക്കാർ ഈ രീതിയാണ് ഇപ്പോൾ അനുവർത്തിക്കുന്നത്.

വായ്പ വികസനത്തിന

36. വാർഷിക വികസന പദ്ധതികൾക്കുവേണ്ടി പൊതുകടം എടുത്തിരുന്ന സ്ഥാനത്ത് നിത്യനിദാന ചെലവുകൾക്കുവേണ്ടി (എൻ.പി.ആർ.ഇ) വായ്പ തുക ഉപയോഗിക്കുന്ന പരിതാപകരമായ സ്ഥിതിയാണ്. ഇത് വിത്തിനു വച്ചിരിക്കുന്ന നെല്ല് കുത്തി ഭക്ഷിക്കുന്നതിന തുല്യമാണ്. പ്രതിവർഷം എടുക്കുന്ന വായ്പ തുക മുഴുവനും വാർഷിക പദ്ധതിക്കും മൂലധന ചെലവുകൾക്കുമായി നീക്കിവയ്ക്കണം. ഈ ലക്ഷ്യം നേടാൻ ഒരു ഇടക്കാല വായ്പ പുനക്രമീകരണ പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി മൂന്നു വർഷംകൊണ്ട് നടപ്പിലാക്കണം.

37. സഞ്ചിതനിധി, പബ്ലിക് അക്കൗണ്ട് എന്നിവയിൽ നിന്നും എടുക്കുന്ന വായ്പയുടെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം മാത്രമേ കടബാദ്ധ്യതകൾ കഴിച്ച് മിച്ചമായി ലഭിക്കുന്നുള്ളു. പ്രതിവർഷം എടുക്കുന്ന വായ്പ തുക മുഴുവനും കടബാദ്ധ്യതകൾ തീർക്കാൻ വേണ്ടി ചെലവാക്കേണ്ട സ്ഥിതിയിലേക്കു സംസ്ഥാനം നീങ്ങുന്നു. ഇതിനു പരിഹാരം റവന്യുകമ്മി പൂജ്യത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുകയോ റവന്യു മിച്ചം നേടുകയോയാണ്.

38. കടത്തിനു നൽകേണ്ട പലിശ ഇനത്തിലുള്ള ചെലവ് കുറയ്ക്കാൻ വായ്പ വാങ്ങൽ പുനഃക്രമീകരണം ആവശ്യമാണ്. പബ്ലിക് അക്കൗണ്ട് വിഭാഗത്തിലും മറ്റും ഉയർന്ന പലിശ നിരക്കിലുള്ള വായ്പകൾ കുറച്ച് കുറഞ്ഞ പലിശ നിരക്കുകളിലുള്ള കമ്പോള വായ്പകളിലേക്ക് മാറേണ്ടതാണ്. പലിശ നിരക്ക് വളരെ കുറവുള്ള വിദേശ വായ്പകളും കൂടുതലായി എടുക്കണം.

39. വെൽഫെയർ ഫണ്ടുകളിൽ നിന്ന് എടുക്കുന്ന വായ്പകളുടെ പലിശ നിരക്ക് വളരെ ഉയർന്നതാണ്. ഈ ഫണ്ടുകൾ ബാങ്കുകളിൽ ഉയർന്ന പലിശ നിരക്കിൽ സ്ഥിര നിക്ഷേപമായി ഇട്ടിരിക്കുന്ന തുക പിൻവലിച്ചാണ് സർക്കാരിന വായ്പയായി നൽകുന്നത്. ഇതിന ഉയർന്ന പലിശ നിരക്കും, സ്ഥിര നിക്ഷേപം പിൻവലിച്ചതുമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന പലിശ നഷ്ടവും കണക്കാക്കുന്നു. ഇത്തരം ഉയർന്ന പലിശ നിരക്കിലുള്ള വായ്പകൾ ഒഴിവാക്കണം.

40. ഭൂരിഭാഗം പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളും സംസ്ഥാന സർക്കാരിനു നൽകേണ്ട വായ്പ തിരിച്ചടയ്ക്കുകയോ, പലിശ നൽകാതെ കുടിശ്ശിക ഇടുകയോ ചെയ്യുന്നു. വായ്പ കുടിശ്ശിക പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിന കർശനമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. വായ്പ കുടിശ്ശിക മൂലധന നിക്ഷേപമായി മാറ്റുന്ന 'ബുക്ക് അഡ്ജസ്റ്റുമെന്റ്' നടപടി അവസാനിപ്പിക്കണം.

41. പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വായ്പയായും മൂലധന നിക്ഷേപമായും നൽകിയ തുക സർക്കാർ വായ്പ എടുത്തത് 7.3 ശതമാനം പലിശ നിരക്കിലാണ്. എന്നാൽ നിക്ഷേപത്തിലെ ശരാശരി ആദായം 1.2 ശതമാനമാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് സർക്കാർ നൽകുന്ന വായ്പകളും സഹായങ്ങളും നിർത്തണം. പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളെ സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന ധനനയം അനുവർത്തിക്കണം.

ബി.എ. പ്രകാശ് (ബി. ആൽവിൻ പ്രകാശ്)

1948 ആഗസ്റ്റ് 5നു തിരുവനന്തപുരത്ത് മുട്ടയ്ക്കാടിൽ ശ്രീ. ബൻസൺ, ശ്രീമതി മേഴ്സി എന്നിവരുടെ മൂത്ത പുത്രനായി ജനിച്ചു. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം വെങ്ങാനൂർ ബോയ്സ് ഹൈസ്കൂളിൽ. തിരുവനന്തപുരം യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജിൽ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദ, ബിരുദാനന്തര പഠനം നടത്തി. തുടർന്ന് കേരള സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് പി.എച്ച്.ഡി. നേടി. 1976-ൽ കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലയുടെ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്ര വകുപ്പിൽ (ജോൺ മത്തായി സെന്റർ, തൃശൂർ) അദ്ധ്യാപകനായി ഔദ്യോഗിക ജീവിതം ആരംഭിച്ചു. പിൽക്കാലത്ത് വകുപ്പു മേധാവിയും പ്രൊഫസറുമായി. പ്രഗത്ഭ യുവസാമൂഹ്യ ശാസ്ത്രജ്ഞർക്കുള്ള ''യംഗ് സോഷ്യൽ സയന്റിസ്റ്റ് ഫെലോ'' (1980-82), ''കരിയർ അവാർഡ്'' (1986-89) എന്നിവ നേടി. ഈ അഞ്ചു വർഷക്കാലത്ത് തിരുവനന്തപുരം സെന്റർ ഫോർ ഡവലപ്മെന്റ് സ്റ്റഡീസിൽ കേരള സാമ്പത്തിക വിഷയങ്ങളിൽ ഗവേഷണം നടത്തി. 1999ൽ കേരള സർവ്വകലാശാലയിലെ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്ര വിഭാഗത്തിൽ പ്രൊഫസറായി നിയമിതനായ അദ്ദേഹം ആ വകുപ്പിൽ അവസാന അഞ്ചു വർഷക്കാലം വകുപ്പുമേധാവിയായി പ്രവർത്തിച്ചശേഷം 2008ൽ വിരമിച്ചു. കാലിക്കറ്റ്, കേരള സർവ്വകലാശാലകളിലെ ബിരുദ, ബിരുദാനന്തര കോഴ്സുകളിൽ 'കേരള ഇക്കോണമി' എന്ന വിഷയം പുതുതായി ചേർക്കുന്നതിനും, അതിനുള്ള സിലബസ് തയ്യാറാക്കുന്നതിനും, പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിലും പ്രധാന പങ്കു വഹിച്ചത് ഡോ.പ്രകാശാണ്. സംസ്ഥാന സർക്കാർ, സംസ്ഥാന ആസൂത്രണ ബോർഡ് എന്നിവയുടെ പതിനൊന്ന് കമ്മിറ്റി/വിദഗ്ദ്ധപഠന സമിതികളിൽ അംഗമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുപുറമെ കേരള പബ്ലിക് എക്സ്പെൻഡിച്ചർ റിവ്യു കമ്മിറ്റി (2012-14) അഞ്ചാം സംസ്ഥാന ധനകാര്യ

കമ്മിഷൻ (2015-16) എന്നിവയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനുമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തെ രാജീവ് ഗാന്ധി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഡവലപ്മെന്റ് സ്റ്റഡീസിലെ പ്രൊഫസറാണ്.

കഴിഞ്ഞ നാലു ദശാബ്ദകാലമായി സാമ്പത്തിക വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ നടത്തുന്നു. സാമ്പത്തി വികസനം, സാമ്പത്തിക നയങ്ങൾ, കാർഷിക വികസനം, തൊഴിലില്ലായ്മ, ദാരിദ്ര്യം, ഗൾഫ് കുടിയേറ്റം, ധനകാര്യം, വികേന്ദ്രീകൃതാസൂത്രണം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ച് ഒട്ടനവധി ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങൾ, ഗവേഷണ പ്രോജക്ട് റിപ്പോർട്ടുകൾ, പഠന റിപ്പോർട്ടുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ എന്നിവ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു പുറമെ എഡിറ്റ് ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നു.

* The Indian Economy since 1991: Economic Reforms and Performance (Revised Edition, Pearson, 2012).

* The Indian Economy since 1991: Economic Reforms and Performance, (Pearson, 2009).

*. Kerala's Economic Development: Performance and Problems in the Post-Liberalisation Period. (Sage, 2004).

* Kerala's Economic Development: Issues and Problems. (Sage, 1999).

* Kerala's Economy: Performance, Problems, Prospects. (Sage, 1994).

* Kerala's Development Issues in the New Millennium. (Serials, 2008).

* Indian Migration to the Middle East: Trends, Patterns and Socio-Economic Impacts. (Spell Bound, 1998).

* കേരളത്തിലെ ദാരിദ്ര്യം: സവിശേഷതകളും നിർമ്മാർജ്ജന പദ്ധതികളും, രാജീവ് ഗാന്ധി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഡവലപ്മെന്റ് സ്റ്റഡീസ് (2012).